

+ In de gezegende ouderdom van 84 jaar overleed op 8 juli 1992 dhr Allary Arthur, rustend kapitein ter Zeevisserij, oud-IJslandvaarder, zeestrijder 1940-45, vereerd met verscheidene eretekens, weduwnaar van mevr. Gilberte Barbaix en eerder weduwnaar van mevr. Victoire Desmit.

Geboren te Oostende uit een vissersgezin op 21 november 1908 in het aloude Boonenstraatje midden het visserskwartier. Als jongen bleek hij reeds voorbestemd om ter zeevisserij te varen. Wereldoorlog I bracht hij als kleine jongen door in het Zuid-Engelse Milford Haven. In 1917 verloor hij zijn vader op zee. In 1919 kwam het gezin Allary terug naar Oostende, waar hij vissersschool liep in de Schippersstraat. Hij begon ter visserij te varen in 1923 als 14-jarige op de stalen stoomtreiler O.143-NEREE van de rederij H.P. Aspeslagh, Oostende, groot 226 ton bruto, stoommachine van 400 pk, onder schipper Rochus Legein.

In 1925 liep zijn schip bij mist omhoog op de Faroër-Eilanden, maar kon terug vlot worden gemaneuvreerd. In 1928 liep het echter zo goed niet af. Het vaartuig liep op de rotsen in " 't Gat " -Noord-Schotland - en ging verloren. De 16-koppige bemanning werd gered. In hetzelfde jaar moest Thuur 10 maanden soldatendienst " kloppen".

In 1929 verwierf hij het diploma van aspirant-schipper en voer als matroos op de O.241-PROVIDENCIA, 68 brutoton groot en 150 pk sterk. Hij maakte het mee dat de treiler omhoog liep op het Franse Gris-Nez-strand, doch de ter hulp geroepen Oostendse sleepboot kon het onfortuinlijke vaartuig vlot trekken.

Allary slaagde in juni 1931 als schipper ter Zeevisserij 2de klasse en begon als stuurman te varen voor de rederij N.V. Motorvisserij,

en in 1932 stond hij op de brug. Hij legde zich met een mateloze energie toe op het beheersen van de vang- en navigatie-technieken en werd een opmerkelijk schipper. Hij maakte meerdere reizen aan boord van de rederij-schepen naar de Spaanse en Portugese visgronden. Zijn onbeschrroomde handwijze bracht hem een paar keren in moeilijkheden.

Allary brak de suprematie van de stoomtreiler op de IJslandse gronden door met een motorschip van 240 pk in de zomer van 1935 2 reizen uit te voeren naar de IJslandse visserij.

Winter 1936 nam hij een in nood verkerende coaster op sleep-touw en bracht haar naar Plymouth. In 1938 verwierf hij het brevet van schipper ter Zeevisserij 1e klasse.

De schepen die hij voerde werden al maar groter tot hij in het voorjaar 1939 gezagvoerder werd op de O.298-VAN DYCK, een stoomtreiler van 42 meter lengte, en voerde haar meerdere reizen op IJsland.

Wereldoorlog II kwam in zicht en Allary - als dientplichtig soldaat- kwam in dienst van het Marine Korps ; na 6 maanden werd hij gedomobiliseerd en voer terug op zijn oud schip op IJsland. Toen op 10 mei 1940 België in Wereldoorlog II betrokken werd, was hij op IJsland vissende. Hem werd opdracht gegeven naar Fleetwood (Engeland) te varen en daar de vangst te verkopen. Andere eenheden van de rederij brachten de familie's Naar Engeland over.

Allary kreeg opdracht vanuit Fleetwood op IJsland te varen en vond voor zijn familie woont te Preston. Op 21 september 1940 redde hij in volle zee, terugkerend van een IJslandse reis, 32 drenkelingen uit een reddingboot van een getorpedeerd passagiersschip.

Toen zijn schip door de Royal Navy gevorderd werd, werd Thuur vervangingsschipper op meerdere Belgische vaartuigen. Hij werd met zijn bemanningen meerdere keren aangevallen door Duitse jagers van de Luftwaffe. Mei 1844 kreeg Allary terug het gezag over een vaartuig van zijn oude rederij.

Op 21 juli 1945 was Arthur met zijn familie terug te Oostende en en vaarde weer ter visserij, nog gevaarlijk daar de Noordzee nog niet volledig van mijnen gezuiverd was. De Noordzee was gul met vis en er werd goed verdiend.

Arthur Allary werd schipper op de laatste nieuwe eenheid van de N.V. Motorvisserij, de O.299-BREUGHEL, bewogen door een stoommachine van 850 pk en begon aan een reeks vangsten en uiteraard ook besommingen die in die tijd klonken als een bel.

Op 4 januari 1948 koos de BREUGHEL zee voor een vangreis naar het Hoge Noorden (Barentsz Zee boven de poolcirkel) doch weersomstandigheden deden hem naar de Lofoten-Eilanden wijken. Daar werd Allary aan een vinger gekwetst, die later te Aberdeen werd geamputeerd.

Op 14 augustus '48 vertrok Thuur voor een testcase via de Groenlandse gronden naar Labrador, die naderhand faliekant eindigde.

Op 10 november 1954 kwam Arthur als schipper op de nieuwe stoomtreiler van de rederij, de O.395-VAN DER WEYDEN en boekte in de jaren 1955-1956 de topopbrengst van de Belgische vloot.

Op 6 februari 1957 werd Allary schipper op de " nieuwe" van de rederij, een knots van 55 meter lengte en bewogen door een stoommachine van 1450 pk.

Wegens het uitbreiden van de IJslandse territoriale wateren trok Thur voor drie reizen terug naar de Labrador-gronden. Men schreef 1958-59.

Bij zijn terugkeer werd hij walkapitein van de rederij N.V. Motorvisserij tot in 1962.

Doch hij had in de verantwoordelijkheid met grote schepen en ho-verwezenlijkingen roofofbouw op zijn lichaam en zijn gezondheid liet het afweten. Hij was drager van de Gouden Medaille der Kroonorde en Laureaat van de Arbeid. Onze Vriendenkring telde hem onder haar leden.

De druk bijgewoonde uitvaartplechtigheid van Arthur Allary had plaats op dinsdag 17 juli 1992 te 11 uur in de dekanale Kerk St. Petrus en St. Paulus te Oostende.

We bidden de familie's Allary, Barbaix, Desmit, Salliau en verwanten onze christelijke blijken van deelneming in hun rouw te willen aanvaarden.